

[Brixtofte]

Det andet og sidste punkt, jeg vil nævne, er, at jeg var enig med indenrigsministeren i bedømmelsen af hr. Knud Linds indlæg. Jeg synes også, at det var pinligt at høre et indlæg, hvor 90-95 pct. af talen drejede sig om, at indvanderne misbrugte nogle ordninger, og hvor man mistænkeliggjorde indvandrerne på alle leder og kanter. Jeg synes, det er pinligt, og jeg vil sige helt klart, at vi tager helt afstand fra tonen og indholdet i hr. Knud Linds indlæg.

Dyremose (KF):

Undervisningsministeren bekræftede, at modersmålsundervisningen i andre lande var af et forholdsvis begrænset omfang, og at resultaterne måske var tvivlsomme. Det understreger blot det, jeg sagde i første omgang: at vi skal nok passe på, at vi ikke går for hurtigt frem inden for det område. Hvis vi skal tage nogle skridt, skal vi nok tage dem på begrænsede områder og med nogle forholdsvis velkontrollerede forsøg. Jeg er nemlig meget enig med undervisningsministeren i behovet for, at vi overvejer de skridt, vi tager. Der er ingen patentløsninger på disse vanskelige problemer, specielt på undervisningssiden.

Til indenrigsministeren vil jeg sige, at vi er enige i behovet for at klargøre retsstillingen, og at vi venter med spænding på resultaterne af arbejdet i fremmedlovsudvalget. Jeg vil meget gerne understrege, at når vi har nævnt det problem, er det overhovedet ikke fra vores side med kritik af de embedsmænd, der administrerer de nuværende meget vanskelige ordninger. Jeg tror heller ikke, ministerens bemærkning desangående drejede sig om mig, men for en sikkerheds skyld vil jeg gerne understrege, at vi ingen anledning har til at klandre tilsynet med udlændinge for det arbejde, der bliver gjort.

Med hensyn til valgretten mente ministeren, det kunne være vanskeligt at forklare, at man ikke gav valgret til tredjelandsområdet, når man har gjort det – som vi har i Danmark – til det nordiske sprogområde. Det har jeg nu ikke så store problemer med at forklare. Vi har et fælles demokratisk system og en fælles sprogstamme i det nordiske område, som gør, at det er meget nemt for folk fra andre nordiske lande at sætte sig ind i vores

system, ligesom det er nemt for os at sætte os ind i deres system.

Ministeren kom derefter med nogle bemærkninger om EF-valgretten, og dertil vil jeg gentage, hvad jeg sagde i første omgang. Det er indtil videre et spørgsmål om, når og hvis der bliver etableret en fælles valgret i EF-området. På det tidspunkt ville det måske være vanskeligere, når og hvis det sker, men jeg vil nødig, at vi skal gå forud på det område, og det er ikke – det er jeg også glad for ministeren har forstået – for at diskriminere personer fra tredjelande. Det er faktisk også ment som en form for beskyttelse af disse mennesker i det danske samfund. Jeg vil i den sammenhæng henvise til noget, statsministeren sagde den 20. november 1979. Han sagde det i forbindelse med forsørgelseskontrakterne, og det er i forlængelse af det citat, jeg havde tidligere fra Folketingstidende 1979-80 (2. samling), nu i sp. 772:

»Det er altså meget vigtigt ikke blot at tale godt og rigtigt om, hvad der skal gøres, men også at gribe ind over for ting, som kan virke uretfærdigt, og som kan være et irritationsmoment, der måske ligefrem fremmer racismen, og som nogle politisk kan spekulere i.«

Det var også stærke statsministerord, der gav udtryk for en frygt for, at vi måske i folketinget gik længere, end befolkningsflertallet kunne acceptere, og at det kunne slå tilbage i form af en uvenlig holdning hos grupper af danskere i forhold til indvandrerne. Vi har en frygt for, at det samme kunne være tilfældet, såfremt stemmeretten bliver gennemført for personer, der måske ikke har det kendskab til de danske samfundsforhold, som man kunne ønske sig. Man kan være uenig eller enig i vurderingen, men det er altså en del af baggrunden for vor stillingtagen til det pågældende spørgsmål.

Med hensyn til mine formuleringer omkring de forældreløse børn noterede jeg mig også, at ministeren heller ikke mente, vi ville diskriminere de kulturer, der ligger os fjernt. Det, jeg sagde i det pågældende afsnit, var, at når vi er inde i internationale forhandlinger om flygtninge – typisk flygtninge fra kampområder, nogle, der er blevet undertrykt på en eller anden måde – tror jeg, vi gavner dem og os mest, hvis vi forsøger at finde ordninger, hvor familierne bliver placeret i kulturer, som de har en vis tilknytning til, og at vi så nemmere tager de forældreløse